

اسرائیل در جنگ خود علیه مردم بی دفاع غزه، همه قوانین جهان شمول بین المللی را نقض کرده است!

بهرام رحمانی

bahram.rehmani@gmail.com

امروز شنبه ۲۵ آذر ۱۴۰۲ برابر با ۱۶ دسامبر ۲۰۲۳، شمار روزهای جنگ اسرائیل به مردم بی دفاع غزه، در حالی از ۷۰ روز فراتر رفت که شدت حملات اسرائیل به نوار غزه و هم‌چنین هشدارهای بین‌المللی درباره وخامت وضعیت انسانی در آنجا افزایش یافته است. جنگ اسرائیل علیه مردم فلسطین یک جنگ با معیارهای شناخته شده آن نیست بلکه نسل‌کشی و اشغال و سرکوب است که تاریخی هفتاد و پنج ساله دارد. حملات ارتش اسرائیل بر علیه مردم غزه، تروریسم دولتی است که «هولوکاست» تازه می‌سازد! در حالی که فشارهای مردم اسرائیل بر دولت اسرائیل برای آزادسازی بقیه گروگان‌ها روزبه‌روز افزایش می‌یابد، شامگاه جمعه، ارتش اسرائیل، اقرار کرد که در جریان درگیری‌های صبح جمعه در شمال نوار غزه، نیروهای اسرائیلی به اشتباه سه گروگان را «تهدید» تلقی کردند و با شلیک گوله کشتند.

ارتش اسرائیل، منطقه‌ای به طول ۴۰ کیلومتر در غزه را بدون هیچ نشانه‌ای از توقف در جنگ با فرصتی که به غیرنظامیان برای زنده ماندن دهد، می‌کوبد. نیروهای اسرائیلی نوار ساحلی را محاصره کرده و بخش اعظمی از آن را ویران کرده‌اند، به گفته مقامات بهداشتی فلسطین، نزدیک به ۱۹۰۰۰ نفر کشته شده‌اند و هزاران نفر دیگر زیر آوار مدفون شده‌اند.

دولت اسرائیل در جنگ خود علیه مردم بی دفاع غزه، همه قوانین جهان شمول بین‌المللی را نقض کرده است! با این وجود بسیاری از دولت‌های به اصطلاح «دموکراتیک و مدافع حقوق بشر؟!» و در راس همه دولت آمریکا، هم‌چنان حامی دولت اسرائیل است.

در هر مایل مربع از مساحت نوار غزه، ۲۰ هزار نفر زندگی می‌کنند. به همین دلیل، یکی از متراکم‌ترین سرزمین‌های جهان از لحاظ جمعیتی دارد؛ جمعیتی که هیچ دوست دل‌سوزی در منطقه و جهان ندارد. بخش اعظم این باریکه سرزمینی ساختمان‌سازی شده است، کوچه و خیابان‌های باریک و ساختمان‌های سیمانی با ارتفاع متنوع دارد.

تراکم شدید جمعیت در نوار غزه باعث می‌شود که هدف قرار گرفتن مستقیم شبه‌نظامیان بسیار مشکل باشد. محیط این منطقه باعث می‌شود تا بتوان تمایز میان شبه‌نظامیان و نیروهای هوادارشان قائل شد. در نتیجه سربازان اسرائیلی، بدون داشتن اطلاعات کافی در مورد هدف، کورکورانه حمله می‌کنند.

در حالی که راکت‌های اسرائیلی کل نوار غزه را بمباران می‌کنند، ساکنان نوار غزه در شهر رفح در مرز با شبه‌جزیره سینای مصر، بدون راه فراری هستند و می‌گویند که عملاً نمی‌توانند به هیچ‌کجا فرار کنند. «هیچ جای امنی وجود ندارد. اکنون ممکن است عملیات زمینی اسرائیل تا این‌جا گسترش یابد»، به عنوان مثال، ام عثمان، یک زن ۵۵ ساله از غزه، به رویترز توضیح داد. او مانند صدها هزار نفر دیگر به رفح پناه آورده و از ادامه آواره شدن خودداری می‌کند. «ما مخالف اسکان در سینا هستیم و می‌خواهیم به خانه‌های خود بازگردیم، حتی اگر در ویرانه‌ها باشند.» در همین حال، رفح نیز با خاک یک‌سان می‌شود، حملاتی به محله الشبوره در روز پنج‌شنبه شب یک خیابان کامل را ویران کرد.

به این ترتیب، نابود کردن یا فلج کردن غزه، هدف اصلی دولت و ارتش اسرائیل است در در راستا، تاکنون جان هزاران فلسطینی را گرفته است. سازمان ملل دو هفته پیش، گفته بود:

«دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل، روز ۳۰ نوامبر، از آواره شدن ۱/۸ میلیون نفر از ساکنان غزه معادل ۸۰ درصد جمعیت این منطقه در پی جنگ خبر داده بود. سازمان ملل: ۸۰ درصد جمعیت غزه آواره شده‌اند.

طبق گزارش این نهاد بین‌المللی، برخی از آوارگان در میان خانواده‌های میزبان زندگی می‌کنند و برخی نیز در میانه آتش‌بس به محل زندگی خود بازگشته‌اند و هم‌زمان ثبت رسمی آن‌ها در پناهگاه‌های آژانس کاریابی پناهندگان فلسطینی (اونروا) و دیگر سازمان‌ها ادامه دارد.

هم‌چنین نزدیک ۱/۱ میلیون نفر از آوارگان در ۱۵۶ موسسه وابسته به اونروا ثبت شده‌اند و ۹۴۶ هزار نفرشان در ۹۹ پناهگاه این نهاد در جنوب غزه به سر می‌برند. ۱۹۱ هزار فلسطینی دیگر نیز در ۱۲۴ مدرسه، بیمارستان، سالن‌های برگزاری مراسم و دیگر مراکز مستقر هستند و بقیه نیز به‌عنوان مهمان در خانه دیگران زندگی می‌کنند.

در این راستا، «تدروس آدهانوم گبریسوس»، مدیرکل سازمان جهانی بهداشت، دیروز چهارشنبه هشدار داد که در بحبوحه کمبود مراقبت‌های پزشکی و بدتر شدن شرایط زندگی در نوار غزه، ممکن است تعداد بیش‌تری از مردم غزه بر اثر بیماری جان خود را از دست بدهند. به گفته وی، ۱۱۱ هزار مورد بیماری حاد تنفسی، ۷۵ هزار مورد اسهال، ۲۴ هزار مورد بثورات پوستی و ۱۲ هزار مورد گال در غزه ثبت شده است.

«آنتونیو گوترش» دبیرکل سازمان ملل نیز شامگاه چهارشنبه گفت که از ابتدای عملیات نظامی اسرائیل در غزه، بیش از ۱۴ هزار نفر کشته شدند. وی در ادامه گفت: «طی چند هفته بیش از هر جنگ دیگری در زمان دبیر کلی من، کودک در غزه کشته شدند و استفاده از تسلیحات ویرانگر در مناطق مسکونی، تاثیر زیادی بر غیرنظامیان گذاشته است.»

گوترش افزود: «کاملاً آشکار است که شاهد نقض قوانین بودیم، چون ۸۰ درصد از ساکنان غزه به سوی جنوب کوچانده شدند.»

امروز شنبه ۱۶ دسامبر ۲۰۲۳، ده‌ها نفر دیگر در غزه کشته شدند، شمار قربانیان جنگ خونین اسرائیل علیه مردم فلسطینی غزه، به بیش از ۱۸ هزار و ۸۰۰ نفر رسیده است.
سخن‌گوی یونیسف می‌گوید: در غزه، هیچ‌جا برای کودکان امن نیست؛ اتحادیه اروپا، استرالیا و کانادا خواستار پایان دادن به خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی در کرانه باختری شدند.

نیروهای اسرائیلی ابتدا برای حمله به مواضع حماس و به‌طور کلی غزه با استفاده از توپخانه و هواپیماهای پیشرفته جنگی F-15 و F-16 را آغاز کرد. ارتش اسرائیل، چنین حملاتی را با استفاده از پهپادهای نظامی مانند Hermes 450 و Heron 900 ادامه داد. اسرائیل تعدادی از نیروهای ویژه خود را تا حدی در اطراف غزه مستقر کرد.

بالاخره سپس بعد از آن‌که توانایی‌های نظامی حماس تضعیف شد، نیروهای اسرائیلی با استفاده از نفربرها و خودروهای زرهی با پشتیبانی تانک‌های تهاجمی مرکاوا و بلدوزرها وارد غزه شدند. نیروهای ارتش برای جلوگیری از دادن تلفات زیاد، به آرامی پیش می‌روند؛ تلاش می‌کنند بدون هدف تیراندازی کنند و نخستین تیرهای خود را کورکورانه به هر طرف شلیک می‌کنند.

نکته استراتژیک برای اسرائیل، این است که حماس و غزه تحت محاصره قرار دارد. غزه توسط اسرائیل، مصر و دریای مدیترانه محاصره شده است و احتمالاً بسیاری از نیروهای حماس هیچ جایی ندارند که بروند. برخی از آن‌ها ممکن است پنهان شوند اما تعداد زیادی از جنگ‌جویان و نیروهای سیاسی این گروه کشته یا اسیر خواهند شد. اگر اسرائیل کل غزه را اشغال کند، می‌تواند به تدریج به سازمان حماس و سایر سازمان‌های فلسطینی را محاصره کند و آن‌ها را بکشد یا اسیر کند؛ هرچند جدا کردن آن‌ها از میان جمعیت غیرنظامی حتی در صورت سلطه کامل اسرائیل بر نوار غزه، کاری بس مشکل خواهد بود. اما در همین شرایط هم اسرائیل با این مشکل مواجه است که با چه کسی نظم و چه مقامی و چه قانونی را در غزه اعمال خواهد کرد. هیچ جایگزین ساده‌ای وجود ندارد. تشکیلات خودگردان فلسطینی از سال ۲۰۰۷ از غزه اخراج شده است و در این منطقه نیرو و تاثیر چندانی ندارد، در عین حال تشکیلات در منطقه خود، کرانه باختری هم توانمندی چندانی از خود نشان نداده است. در چنین وضعیتی، به‌نظر می‌رسد تنها گزینه ممکن برای اسرائیل این باشد که منطقه غزه را برای مدت طولانی اشغال کند و ایست‌های بازرسی برای کنترل جابه‌جایی جمعیت ایجاد کند، به صورت دوره‌ای یورش‌ها و حملاتی را طرح‌ریزی کند و یک نوار مرزی محکم‌تر و به‌شدت مین‌گذاری‌شده در اطراف غزه ایجاد کند.

اما آیا اشغال طولانی مدت غزه برای اسرائیل و هم برای شهروندان غزه، تحمل‌پذیر است؟

عملیات اسرائیل که ادعا می‌کند با هدف نابودی کامل حماس انجام می‌شود، بعد از حمله روز ۷ اکتبر شبه‌نظامیان سازمان حماس به اسرائیل شروع شد که حدود ۱۲۰۰ نفر در جریان آن کشته و حدود ۲۴۰ نفر گروگان گرفته شدند. در جریان آتش‌بس موقت در پایان ماه نوامبر ۱۰۵ گروگان توسط حماس آزاد شدند. اکنون سه تن از گروگان‌ها توسط ارتش اسرائیل کشته شدند.

رسانه‌های فلسطینی می‌گویند امروز شنبه در حملات هوایی اسرائیل به غزه، ده‌ها نفر کشته شده‌اند. به گزارش خبرگزاری رسمی فلسطینی وفا، حداقل ۱۴ نفر در حمله هوایی به دو خانه در جبلیه کشته شدند و ده‌ها نفر دیگر در یک حمله هوایی به خانه دیگری در این منطقه کشته شدند. این خبرگزاری می‌گوید شمار زیادی هم زیر آوار هستند.

سه گروگان اسرائیلی کشته شده به دست ارتش اسرائیل «پرچم سفید» در دست داشتند

یک مقام ارتش اسرائیل فاش کرد سه گروگان این کشور که به اشتباه و با آتش نظامیان اسرائیلی در شهر غزه کشته شدند، پیش از هدف قرار گرفتن، «پرچم سفید» در دست داشتند.

به گزارش خبرگزاری رویترز، تحقیقات مقدماتی ارتش اسرائیل نشان می‌دهد یک سرباز ارتش این کشور سه گروگان را در چندده متری خود در محله شجاعیه غزه دیده که «پیراهن به تن نداشتند و چوبی در دست داشتند که پارچه سفیدی بر آن بود.»

بر اساس این گزارش، سرباز اسرائیلی که احساس خطر کرده بود، به ظن این‌که آنها اعضای گروه افراطی حماس هستند، به آنها شلیک کرده است.

این تحقیقات نشان می‌دهد دو تن از گروگان‌ها در دم کشته می‌شوند، اما نفر سوم زخمی می‌شود و خود را به ساختمانی در نزدیکی می‌رساند و به «زبان عبری» کمک می‌خواهد. مقام ارتش اسرائیل، در ادامه گفته فرمانده حاضر در محل دستور توقف تیراندازی می‌دهد اما دوباره به سمت گروگان سوم شلیک می‌شود که مرگ او را به همراه داشته است. این سه گروگان روز ۱۵ مهر در جریان حمله حماس به خاک اسرائیل در کیبوتص‌های کفار عزه و نیر آم به اسارت گروه حماس درآمده بودند.

تظاهرات در تل آویو

در پی بیانیه ارتش اسرائیل در تایید کشته شدن سه مرد اسرائیلی اسیر در دست حماس با آتش سربازان اسرائیلی در باریکه غزه، هزاران تن از ساکنان تل آویو و شماری از اعضای خانواده‌های اسرائیلی‌های گروگان در تظاهراتی خودجوش در خیابان‌های این شهر خواهان آن شدند که دولت اسرائیل ابتکار تازه‌ای را برای معامله‌ای که به آزادی سریع‌تر این گروگان‌ها منجر شود، ارائه کند. به گزارش رسانه‌های اسرائیل، مردم خشمگین و نگران نزدیک نیمه‌شب به خیابان‌ها ریختند و از جمله در برابر ساختمان وزارت دفاع و ستاد ارتش راهپیمایی کردند. راهپیمایی در خیابان‌های دیگر تل آویو نیز تا ساعاتی از نیمه‌شب گذشته ادامه یافت. روزنامه هآرتص روز شنبه ۲۵ آذر، نوشت خانواده‌های اسرائیلی‌هایی که هنوز در اسارت حماس در غزه هستند، در تظاهرات جمعه‌شب خود در پی اعلام خبر کشته شدن سه گروگان اسرائیلی با آتش خودی تاکید کرده‌اند که زمان برای بازگرداندن آن‌ها در حال پایان است. به نوشته هآرتص، اوری سایبرسکی، پسرعموی ایتای سایبرسکی، یک مرد جوان اسرائیلی که از ۷۱ روز پیش به غزه ریبوده شده، در سخنرانی در جمع راهپیمایان گفت مقامات دولت چنین وانمود می‌کنند که عملیات جنگی در غزه «به رهایی ریبوده‌شدگان کمک می‌کند، در حالی که این نبرد آن‌ها را می‌کشد». آقای اوری سایبرسکی افزود ریبوده‌شدگان «از بمباران‌ها و عملیات ناکام برای نجات آن‌ها و بر اثر آتش نیروهای خود ما در حالی که توانسته‌اند (از دست حماس) فرار کنند، کشته می‌شوند یا حماس آن‌ها را می‌کشد یا از گرسنگی و نداشتن دارو می‌میرند». این شهروند اسرائیلی افزود «دولت و رهبری به گونه‌ای عمل می‌کنند که گویی از ریبوده‌شدگان صرف‌نظر کرده و (فکر می‌کنند) که ما مردم ریبوده‌شدگان را به عنوان جسد قبول خواهیم کرد. او گفت ادامه بازگشت گروگان‌ها در تابوت «دیگر غیرقابل قبول است». به گفته این اسرائیلی، «یقیناً ریبوده‌شدگان در اولویت مسائل مورد نظر دولت نیستند.» پدر لیری آلباگ، یکی دیگر از مردان جوان ریبوده شده به غزه در تظاهرات تل آویو گفت: امشب یک شب سخت برای ماست، ما خواهان مذاکره هستیم. به نوشته یدیعتو آحرونوت، خانواده‌های نگران روز شنبه در خصوص اتخاذ اقدامات سخت‌تر برای وادار کردن دولت به تن دادن به معامله تصمیم می‌گیرند. ستاد خانواده‌ها در مرکز تل آویو و روبروی محوطه این شهر، در میدانی که از مدتی پیش «میدان ریبوده‌شدگان» نام گرفته، در ظهر شنبه نشست مشورتی خود را برگزار می‌کند. رسانه‌های اسرائیل به گستردگی در حال پخش رویدادهای این میدان هستند.

اسامی سه گروگان کشته شده به دست ارتش اسرائیل، یوتام حیم ۲۸ ساله، سامر تالالکا ۲۲ ساله و آلون شامریز ۲۶ ساله نام برده شده است.

ارتش اسرائیل روز جمعه گفت که تحقیق در مورد حادثه در جریان است و «پشیمانی عمیق خود را در ارتباط با این حادثه تراژیک اعلام می‌کند و به خانواده‌ها از صمیم قلب تسلیت می‌گوید.» اجساد سه گروگان کشته شده به اسرائیل بازگردانده شد و بررسی‌ها هویت آن‌ها را تایید کرد.

اجساد این گروگان‌ها به اسرائیل تحویل داده شد. به گفته هگاری، ارتش بر این باور است که این سه «یا فرار کرده بودند یا توسط گروگان‌گیران خود رها شده بودند.» او متعهد شد که «تحقیقات شفاف» در مورد آن‌ها انجام خواهد شد. به این ترتیب، تعداد گروگان‌هایی که مرگشان توسط ارتش اسرائیل تایید شده به ۲۲ نفر از مجموع ۲۵۰ نفر افزایش یافت.

رئیس موساد برای ازسرگیری مذاکرات درباره «آزادی گروگان‌ها با نخست وزیر قطر دیدار می‌کند»

دو منبع مطلع به وبسایت اکسیوس گفته‌اند، داوید برنئا، رئیس موساد، سازمان اطلاعات خارجی و عملیات ویژه اسرائیل، آخر هفته (شنبه و یکشنبه) با محمد بن عبدالرحمن آل ثانی، نخست‌وزیر این کشور، در اروپا دیدار می‌کند، تا در خصوص تبادل گروگان‌ها گفت‌وگو کند.

این نخستین دیدار بین مقامات ارشد اسرائیلی و قطری از زمان شکست آتش‌بس هفت روزه و آغاز مجدد درگیری و گسترش عملیات نظامی به جنوب غزه است.

اکسیوس می‌گوید، بازگشت اسرائیل به میز مذاکره نشان می‌دهد که این کشور آماده است تا یک معامله تازه بر سر مبادله گروگان‌ها را بررسی کند.

توافق قبلی که به آتش‌بس یک هفته‌ای منجر شد، به خاطر خودداری حماس از آزادی بقیه زنان گروگان، ادامه نیافت. حماس، اسرائیل را مسئول شکست این توافق دانست و گفت زنانی که اسرائیل پیشنهاد آزادی آن‌ها را داده سربازان ارتش اسرائیل بودند.

این وبسایت می‌گوید، احتمالاً بیانیه ارتش اسرائیل در روز جمعه درباره کشته‌شدن سه گروگان در جریان آتش‌خودی در غزه در تغییر رویکرد اسرائیل موثر بوده است. ارتش اسرائیل در بیانیه خود اعلام کرد، احتمال دارد این سه نفر موفق به فرار شده بودند یا در جریان درگیری شدید نیروهای گروه حماس، اعضای این گروه مجبور آزاد کردن آن‌ها شده بودند.

لحظاتی پس از این بیانیه ارتش اسرائیل، شماری از خانواده‌های گروگان از دولت اسرائیل خواستند طرح مبادله تازه‌ای را پیگیری کند. گفته می‌شود، حماس هم‌چنان ۱۳۰ گروگان در اختیار دارد. در جریان توافق قبلی حماس ۱۰۰ گروگان را آزاد کرد.

خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی علیه فلسطینی‌ها

اتحادیه اروپا، استرالیا، کانادا، نروژ، بریتانیا و سوئیس روز جمعه ۱۵ دسامبر از اسرائیل خواستند تا «اقدامات ملموسی برای توقف خشونت بی‌سابقه شهرک‌نشینان اسرائیلی در کرانه باختری اشغالی اتخاذ کند.» بر اساس بیانیه مطبوعاتی مشترک این کشورها که روی سایت وزارت امور خارجه فرانسه منتشر شده است «خشونت‌های انجام شده توسط شهرک‌نشینان افراطی که جوامع فلسطینی را به وحشت می‌اندازند با قاطعیت» محکوم شده است. این بیانیه همچنین «ناتوانی اسرائیل در حفاظت از فلسطینی‌ها» را محکوم کرده و از این کشور می‌خواهند که عاملان این خشونت‌ها را به دست عدالت بسپارد. به نوشته خبرگزاری فرانسه، ایالات متحده که در ابتدای دسامبر تحریم‌هایی را علیه ده‌ها شهرک‌نشین اسرائیلی اعمال و آن‌ها را از ورود به خاک آمریکا منع کرده بود، در بین امضاکنندگان این بیانیه مشترک نیست. شمار کشورهای که بر اسرائیل فشار می‌آورند تا خشونت علیه فلسطینیان در کرانه باختری را متوقف کند روز به روز افزایش می‌یابد. بر اساس سایت وزارت خارجه فرانسه، کشورهای فرانسه، استرالیا، بلژیک، کانادا، دانمارک، اسپانیا، فنلاند، لوکزامبورگ، نروژ، هلند، بریتانیا، سوئد، سوئیس و اتحادیه اروپا نگرانی عمیق خود را از تعداد بی‌سابقه حملاتی که شهرک‌نشینان افراطی علیه فلسطینی‌ها در کرانه باختری انجام می‌دهند ابراز کردند. بیانیه مشترک وزارت خارجه این کشورها تاکید می‌کند که از ابتدای ماه اکتبر، شهرک‌نشینان بیش از ۳۴۳ حمله خشونت‌آمیز انجام داده‌اند که طی آن ۸ غیرنظامی فلسطینی کشته، بیش از ۸۳ نفر زخمی و بیش از هزار و ۲۶ فلسطینی مجبور به ترک خانه‌های خود شدند. شدت این خشونت‌ها از زمان حملات خونین هفتم اکتبر حماس به اسرائیل که در آن هزار و ۲۰۰ نفر کشته و حدود ۲۵۰ نفر به گروگان گرفته شدند، افزایش یافته است.

یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، در دیدار با سربازان اسرائیلی در نزدیکی مرز نوار غزه

جنگ «سه‌مرحله‌ای» اسرائیل در غزه

هدف نظامی اعلام شده اسرائیل روشن است: نابودی زیرساخت‌های غزه و نسل‌کشی مردم فلسطین!

اسرائیل ادعا کرده است که هدفش از حمله به غزه، نابودی سازمان اسلامی حماس است در حالی که حماس یک جریان چریکی است و نه تانک و توپ و هواپیما دارد و نه پادگان‌های شناخته شده نظامی. به این دلایل، این جریان می‌تواند سریعاً تغییر موضع دهد و خود را حفظ نماید. به عبارت دیگر، حماس از بین نمی‌رود هرچند که ضعیف شده باشد اما آن‌هایی که هر لحظه جان خود را از دست می‌دهند و قربانی جنگ اسرائیل هستند مردم بی‌دفاع و بی‌پناه از همه، زنان و کودکان و سالمندان فلسطینی هستند.

همچنین تعداد نظامیانی اسرائیلی که در این جنگ کشته می‌شوند بسیار اندک است. این جنگ از مردم اسرائیل نیز قربانی نمی‌گیرد چرا که جنگ در خاک مردم فلسطین است و فلسطینی‌ها نه دولت دارند و نه ارتش و توپ و تانک و هواپیما که در مقابل حملات اسرائیل به غزه به شهرهای و شهرک‌های اسرائیلی حمله کنند. مهم‌تر از همه، به معنای واقعی هیچ دولتی نیز در جهان، حامی مردم فلسطین نیست بلکه بسیاری از دولت‌های به ویژه دولت‌های غربی و در راس همه آمریکا، حامی اسرائیل هستند. آن‌هایی که مانند جمهوری اسلامی از حماس دفاع می‌کنند از حد حرف و ادعای کاذب پیش نمی‌روند و در شرایط موجود، آن‌ها قادر نیستند کم‌ترین کمکی به مردم غزه برسانند.

دولت اسرائیل با آگاهی از این صفت‌بندی بین‌المللی، تصمیم فاجعه‌بار و نسل‌کشی خود را گرفته و به سربازان اسرائیلی در غزه، دستور داده است: «انسان‌ها، طبیعت و سایر موجودات و هر جنبنده‌ای در نوار غزه را نابود کنید.»

رسانه‌ها روز پنج‌شنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۲، به نقل از یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل منتشر کردند. یک روز بعد، یعنی جمعه ۲۸ مهر، یوآو گالانت وزیر دفاع اسرائیل، برنامه‌ها و اهداف جنگی اسرائیل در نوار غزه را در نشست کمیته امور خارجه و دفاع کنست در تل‌آویو تشریح کرده بود.

او گفت هدف اسرائیل محو گروه تروریستی حماس از طریق نابودی توانایی‌های نظامی و سلطه آن بر نوار غزه است و پس از برقراری نظم امنیتی جدید، اسرائیل دیگر هیچ مسئولیتی در قبال زندگی روزمره ساکنان غزه نخواهد داشت.

وزیر دفاع اسرائیل به اعضای کمیته امور خارجه و دفاع کنست گفت که جنگ با حماس سه مرحله اصلی خواهد داشت: «ما در مرحله اول هستیم که طی آن عملیات نظامی با (حملات هوایی) و سپس با مانور (زمینی) انجام خواهد شد که هدف از آن بین بردن عوامل حماس و آسیب‌رساندن به زیرساخت‌های مورد استفاده حماس به منظور شکست و نابودی کامل آن‌ها است.»

به گفته وی در مرحله دوم جنگ ادامه خواهد داشت اما با شدت کم‌تر برای «از بین بردن هرگونه مقاومتی.» وزیر دفاع اسرائیل در ادامه در تشریح مرحله سوم گفت: «گام سوم برقراری یک نظم امنیتی جدید در نوار غزه، پایان مسئولیت اسرائیل در مورد زندگی روزمره مردم در نوار غزه و ایجاد یک واقعیت امنیتی جدید برای شهروندان اسرائیل و ساکنان مناطق اطراف غزه خواهد بود.»

در آن تاریخ، هنوز هنوز عملیات زمینی آغاز نشده و این اقدام مرگ‌بار که با کشتار غیر نظامیان همراه است هنوز در این ابعاد در جریان نبود. اما مارش حمله نواخته شد و ماشین جنگی اسرائیل علیه مردم فلسطینی غزه از طریق هوا و زمین و دریا راه افتاد.

تلفات ارتش اسرائیل

سازمان رادیو و تلویزیون اسرائیل، اعلام کرد که این ۱۰۰ نظامی اسرائیلی در جریان درگیری‌های زمینی در نوار غزه از ناحیه چشم زخمی شدند.

براساس این گزارش برخی از این نظامیان که به تعدادشان اشاره نشده، بینایی خود را به طور کامل از دست داده‌اند. به گفته ارتش اسرائیل، ۸۲ نفر از این نظامیان اسرائیلی در جریان نبردهای زمینی در غزه کشته شده‌اند. منابع اسرائیلی، شمار زخمی‌های نظامی این ارتش را نیز بیش از ۳ هزار نفر اعلام کرده‌اند.

تجمع روزنامه‌نگاران دور اجساد دو خبرنگار فلسطینی که در حمله هوایی اسرائیل در شهر غزه در روز ۱۰ اکتبر ۲۰۲۳ کشته شدند.

تلاش فرانسه برای خارج کردن خبرنگاران خبرگزاری فرانسه از غزه

به نوشته خبرنگاری فرانسه، حدود چهل خبرنگار که با خبرگزاری فرانسه همکاری داشته‌اند و نیز خانواده آن‌ها امیدوارند بتوانند نوار غزه را ترک کنند. معاون سخن‌گوی وزارت امور خارجه فرانسه هم‌چنین به خبرنگاران کشته‌شده در حین انجام وظیفه حرفه‌ای خود ادای احترام کرد. او گفت: «من می‌خواهم نگرانی فرانسه را در مورد بهای سنگینی که روزنامه‌نگاران در جنگ بین اسرائیل و حماس پرداخت کرده‌اند، بیان کنم.»

وی با تأکید بر این که محافظت از غیرنظامیان و به ویژه خبرنگاران یک تعهد بین‌المللی و «الزامی اخلاقی» است، تصریح کرد که خبرنگاران باید بتوانند آزادانه و در امنیت کامل کار خود را انجام دهند. «به گفته کمیته حفاظت از روزنامه‌نگاران، از هفتم اکتبر و شروع جنگ، دست کم ۶۳ روزنامه‌نگار و کارمند رسانه شامل ۵۶ فلسطینی، ۴ اسرائیلی و سه لبنانی کشته شده‌اند.»

فلسطینی‌هایی که در بمباران اسرائیل زخمی شده‌اند به در بیمارستان خان یونس. ۸ دسامبر ۲۰۲۳ AP – Mohammed Dahman

آیا سازمان ملل می‌تواند اسرائیل را متوقف کند؟

برقراری صلح و امنیت وظیفه اصلی سازمان ملل است. اما، چنین نیست که اگر بحرانی در گوشه‌ای از جهان رخ دهد بلافاصله واکنش فوری یک یا چند رکن سازمان ملل را به همراه داشته باشد.

در بحران غزه، هشت تلاش در ظرف مدت ۶۵ روز خود گواه آن است که جامعه جهانی تا چه حد نسبت به این جنگ حساسیت نشان داده اما بی‌نتیجه مانده است. نشان دیگر از حساسیت سازمان ملل را می‌توان فعال شدن سه رکن از ارکان شش‌گانه سازمان ملل در جنگ غزه دانست؛ دبیرخانه، شورای امنیت و مجمع عمومی.

در فعال شدن دبیرخانه همین بس که آنتونیو گوترش، دبیرکل، تاکنون بارها و بارها از وضعیت وخیم جنگ غزه ابراز نگرانی کرده است. طی یکی از نادرترین موارد، وی اخیراً ماده ۹۹ منشور ملل متحد را پس از ۳۴ سال فعال ساخت که بر مبنای آن اگر دبیرکل تشخیص دهد صلح و امنیت بین‌الملل در خطر فروپاشی است، می‌تواند درخواست کند تا شورای امنیت اجلاس فوری تشکیل دهد.

بر پایه این درخواست دبیرکل بود که روز پنج‌شنبه ۷ دسامبر، جلسه اضطراری شورای امنیت برپا شد و قطع‌نامه‌ای برای آتش‌بس فوری و کمک‌رسانی پیشنهاد شد که با وتوی آمریکا روبه‌رو گردید. آن قطع‌نامه از رای مثبت ۱۳ عضو شورا از جمله فرانسه برخوردار بود. بریتانیا رای ممتنع داد ولی آمریکا با رای منفی خود آن را وتو کرد.

رئیس مجمع تصریح کرده است که کرانه غزه یک «قتل‌گاه» است و قوانین بین‌المللی به وضوح در آن نقض شده است. با وجود آن که قطع‌نامه‌های مجمع الزام‌آور نیستند اسرائیل اهمیتی به این قطع‌نامه‌ها نمی‌دهد.

از آغاز جنگ غزه در ۷ اکتبر، در ۱۲ دسامبر ۲۰۲۳، یعنی طی ۶۵ روز، تاکنون سه قطع‌نامه در سازمان ملل، مطرح شده است. از سه قطع‌نامه، دو مورد آن در تاریخ‌های ۲۷ اکتبر و ۱۲ دسامبر توسط مجمع عمومی و یک مورد آن در تاریخ ۱۶ نوامبر توسط شورای امنیت صادر شده‌اند. به عبارت دیگر، از ماه اکتبر تا دسامبر، هر ماه یک قطع‌نامه مبنی بر ضرورت آتش‌بس و امدادسانی توسط سازمان ملل صادر شده است.

این در حالی است که در پنج مورد دیگر، تلاش‌هایی در شورای امنیت برای صدور قطع‌نامه صورت گرفته بود که وتو شده بودند. مجموع اقداماتی را که در مجمع و شورا صورت گرفته، مجموعاً ۸ مورد است. (۶ مورد در شورا و ۲ مورد در مجمع) رسیده که سه مورد آن از تصویب گذشته و ۵ مورد آن در شورای امنیت وتو شده است.

ضمن این که اسرائیل مطمئن است در هر شرایطی، آمریکا در کنار اوست هرچند که گاهی نیز کاخ سفیدنشینان زبان به انتقاد از نتانیاهو می‌کشایند.

در حالی که جنگ غزه، روزانه ۲۵۰ میلیون دلار برای اسرائیل هزینه دارد و در حالی که عرصه بین‌المللی نیز برای این کشور تا آن حد تنگ شده که فرانسه به همه قطع‌نامه‌ها رای مثبت می‌دهد و بریتانیا نیز آن‌ها را رد نمی‌کند و آمریکا نیز متوجه زیان به جایگاه خود برای حمایت از اسرائیل است. با این وجود، اسرائیل تاکنون توانسته به‌طور متمادی به جنگ غزه ادامه دهد. تا همین جا، اسرائیل توانسته باریکه غزه را نابود سازد و دست به نسل‌کشی بزند. از سوی دیگر، خانواده‌گروگان‌های اسرائیلی نیز از درون بر نتانیاهو فشار وارد می‌کنند تا آتش‌بس را برای بار دیگر اعلام کند. از همه این‌ها گذشته، نباید فراموش کرد که کریم احمد خان، وکیل بلندپایه بریتانیایی و دادستان دیوان بین‌المللی کیفری اعلام کرده که این نهاد صلاحیت ورود در نقض قوانین بین‌المللی در بحران غزه را دارد. در مورد مشابه، دیوان بین‌المللی کیفری، برای ولادمیر پوتین به دلیل ارتکاب جنایت جنگی در اوکراین، قرار پیگرد قضایی بین‌المللی صادر کرده است.

این در حالی است که موضع آمریکا در خصوص حمایت از آتش‌بس هنوز تغییر نکرده است. «رابرت وود»، معاون نماینده آمریکا در سازمان ملل، جنگ غزه در شصت و یکمین روز جنگ غزه (۱۴۰۲/۰۹/۱۷)، به خبرنگاران گفته بود: «موضع آمریکا تغییر نکرده است.» آمریکا از زمان آغاز حملات نظامی اسرائیل در غزه اصلی‌ترین حامی دولت اسرائیل بوده و با ارسال سلاح و حمایت‌های سیاسی به شعله‌ور کردن آتش جنگ کمک کرده است.

«وود» گفت: «ما هم‌چنان فکر می‌کنیم که بهترین کاری که همه ما می‌توانیم برای بهتر شدن اوضاع در میدان انجام دهیم این است که اجازه دهیم دیپلماسی بی‌سر و صدا و پشت پرده‌ای که در جریان است ادامه پیدا کند.» بدین ترتیب، تاکنون سازمان ملل قادر نشده مانع جنگ خونین دولت و ارتش اسرائیل علیه مردم فلسطینی در غزه شود.

سخنان نمایندگان اسرائیل و فلسطین در مجمع عمومی سازمان ملل

نمایندگان اسرائیل و تشکیلات خودگردان فلسطینی در سازمان ملل در مجمع عمومی سخنرانی کردند. ریاض منصور نماینده فلسطینی‌ها گفت که تهاجم اسرائیل جنگی علیه «تاریخ فلسطین، حضور فلسطین، موجودیت فلسطین» است. او گفت که اسرائیل امروز و آینده فلسطینی‌ها را هدف گرفته است چون مهندسان، پزشکان، شعرای، دانشگاهیان و خبرنگاران را هدف می‌گیرد. او به خبرنگار شبکه الجزیره، سامر ابو دقه، که امروز کشته شد ادای احترام کرد.

گیلاد اردان نماینده اسرائیل بعد از او سخنرانی داشت. او قطع‌نامه سازمان ملل که پیش‌تر در طول هفته خواستار آتش‌بس فوری می‌شد را محکوم کرد و رای‌گیری بر سر آن را «تهوع‌آور» خواند. او گفت که هدف چنین آتش‌بسی نجات حماس است و به سازمان ملل گفت «شما کوچک‌ترین اهمیتی به اسرائیل و آینده ما نمی‌دهید.»

سناتور برنی سندرز: فاجعه انسانی غزه با تسلیحات و پول آمریکایی انجام می‌شود

برنی سندرز، سناتور برجسته آمریکایی با افکار سوسیالیستی، جمعه ۲۴ آذر با ارائه پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای، خواستار صدور گزارشی از دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا در مورد بمباران غزه توسط اسرائیل شد و به خسارات سنگینی که غیرنظامیان متحمل شده‌اند نیز اشاره داشت.

سندرز، سناتور مستقل سنا کوشید که این بحث را بر اساس ماده‌ای در قانون کمک‌های خارجی ایالات متحده جا بیاندازد که به موجب آن، ارائه کمک‌های امنیتی به هر دولتی که «رویکردی ثابت از نقض فاحش حقوق بشر در سطح بین‌المللی به رسمیت شناخته شده را دنبال می‌کند»، ممنوع شده و به کنگره اجازه می‌دهد، در مورد گزارش از عملکرد حقوق بشر یک کشور، رای‌گیری کند.

در صورت موافقت با پیش‌نویس این قطع‌نامه، وزارت امور خارجه باید ظرف ۳۰ روز، گزارشی را ارائه کند، در غیر این صورت، کلیه کمک‌های امنیتی به کشور مربوطه، قطع خواهد شد.

هنوز میزان موافقت با این پیش‌نویس روشن نیست؛ به‌ویژه که قانون‌گذاران آمریکایی، چه دموکرات یا جمهوری‌خواه، سال‌هاست با اعطای کمک‌های نظامی عمده به اسرائیل، بدون محدودیت‌های قابل‌توجه، موافقت می‌کنند.

در پیش‌نویس قطع‌نامه سندرز، حق اسرائیل برای پاسخ به حمله ۷ اکتبر حماس به رسمیت شناخته شده، اما در عین حال از میزان رنج واردشده بر غزه ابراز تاسف شده است.

سندرز در بیانیه‌ای گفت: «این حملات نه تنها یک فاجعه انسانی بلکه یک جنایت جمعی است که با بمب‌ها و تجهیزات تولید و ارائه شده توسط آمریکا انجام می‌شود و ما باید به همدستی خود در این اقدامات خاتمه دهیم.»

سخن‌گوی یونیسف: در غزه، هیچ‌جا برای کودکان امن نیست

سخن‌گوی یونیسف، صندوق کودکان سازمان ملل متحد، روز جمعه، ۲۴ آذر در گزارشی از اثرات مستقیم جنگ بر کودکان و خانواده‌ها در غزه گفت کودکان این باریکه در شرایط «فاجعه‌باری که با آن روبه‌رو هستند» هیچ امنیتی ندارند. جیمز الدرگفت در ۲۰ سال کار خود در یونیسف شاهد بحران‌های انسانی زیادی در جهان از قحطی، سیل و مناطق جنگی و زندگی مردم در اردوگاه‌های آوارگان بوده اما

«هرگز» شاهد این همه ویرانی و نومیدی مانند رویدادهای جاری غزه نبوده است. او گفت به مدت یک هفته، فاصله ۳۵ کیلومتری از شهر غزه تا گذرگاه الرفح، مرز غزه با مصر، را همراه با یک کاروان کمک‌رسانی طی کرده و شاهد بوده که ویرانی خانه‌ها و ساختمان‌ها بسیار گسترده است و بمباران‌ها مناطق را «مسطح» کرده است.

جیمز الدر مردی را دیده که از دل آوار ساختمانی بیرون آمده و برای او رقم ۳۰ را نوشته: ۳۰ تن از اعضای فامیل او در بمباران کشته شدند و تمامی عزیزان خود را از دست داده بود. یونیسف در آغاز جنگ گفته بود غزه «قبرستان کودکان و جهنمی برای همه است» و با ادامه بمباران و جنگ، اوضاع اکنون وخیم‌تر شده است.

جیمز الدر در شهادت روز جمعه خود سخنان یکی از همکارانش را نقل کرد که چند هفته پس از جنگ گفته بود کشتار و معلولیت کودکان، ناپدید شدن بچه‌ها، حمله به بیمارستان‌ها و مدارس و محرومیت از دسترسی به نیازهای اساسی «لکه ننگی بر وجدان همه ماست» و «هنوز نیز این گفته صادق است». آقای الدر گفت کودکان غزه اکنون از آسمان در خطر هستند، به روی زمین نیز در معرض تهدید بیماری و مرگ از گرسنگی و تشنگی هستند و هیچ‌جا امن نیست. به گفته او، وضعیت کودکانی وخیم‌تر است که والدین و یا تمامی اعضای خانواده خود را از دست داده‌اند و کسی برای سرپرستی آن‌ها نیست. این مقام سازمان ملل اظهار داشت که کودکان غزه به حد کافی رنج تحمل کرده‌اند و اکنون به یک آتش‌بس بشردوستانه و صلح نیاز داریم. به گفته آقای الدر، امنیت واقعی برای کودکان غزه مشروط به این است که طرف‌های درگیر دسترسی بلامانع به غیرنظامیان را تضمین کنند. او گفت توان یونیسف برای توزیع آب، غذا، مکمل‌های غذایی، سوخت و سایر اقلام بشردوستانه نیازمند آتش‌بس فوری است.

سازمان ملل: غزه سطوح هشدار دهنده گرسنگی را تجربه می‌کند

برنامه جهانی غذا روز پنجشنبه به وقت محلی اعلام کرد که در شمال غزه، ۹۷ درصد از خانوارها غذای کافی ندارند و تقریباً ۸۳ درصد از فلسطینیان در جنوب غزه برای بقای خود «راهکارهای افراطی کاهش مصرف» را اتخاذ می‌کنند، زیرا جنگ اسرائیل باعث «تلفات، ویرانی و بدبختی غیرقابل تصور» در نوار غزه شده است.

سیندی مک‌کین، رئیس برنامه جهانی غذا، در شبکه اجتماعی ایکس، که پیش از این توئیتر نامیده می‌شد، هشدار داد: «همه در غزه گرسنه هستند». وی همچنین حمایت خود را از درخواست آنتونیو گوترش دبیر کل سازمان ملل برای آتش‌بس بشردوستانه تکرار کرد. برنامه جهانی غذا در گزارشی اعلام کرد که از هر ۱۰ نفر در شمال غزه، ۹ نفر یک شبانه روز کامل را بدون غذا می‌گذرانند. سی.ان.ان از جست‌وجوی مردم غزه در آوار برای یافتن غذا و آذوقه خبر داده است.

گزارش برنامه جهانی غذا، همچنین اعلام کرد که یک چهارم خانوارها از سوزاندن زباله به‌عنوان منبع اصلی سوخت برای پخت و پز استفاده می‌کنند و بقیه خانوارها از هیزم یا زباله چوب استفاده می‌کنند.

تصویری از ویرانی‌های غزه

نهاد سازمان ملل: غزه برای فلسطینی‌ها «غیرقابل زندگی» شده است

یکی از مقام آژانس امداد رسانی سازمان ملل به آوارگان فلسطینی، غزه را غیرقابل زندگی توصیف کرده است. جولیت توما از آژانس امداد رسانی و کاربایی برای آوارگان فلسطینی که اونروا خوانده می‌شود به بی.بی.سی گفته آب و هوای بد اخیر شرایط وخیم در نوار را بدتر می‌کند. او می‌گوید که اونروا ۱۵۰ سرپناه دیگر دارد اما باید تعداد بیش‌تری سرپناه ایجاد کند، زیرا پناهگاه‌های موجود «مملو از جمعیت هستند و دیگر امکان اضافه شدن به آن‌ها نیست».

خانم توما، در ادامه توضیح می‌دهد که مردم «فقط به ساختن آلونک متوسل می‌شوند» یا در ماشین‌های خود زندگی می‌کنند. او گفت که اونروادر حال آوردن کمک به منطقه است، اما در عین حال می‌گوید که کمک‌های این آژانس به دلیل «بمباران شدید» اسرائیل به

رفح محدود شده است. وی می‌گوید: «شما نمی‌توانید در زیر آسمانی که پر از حملات هوایی است، کمک رسانی کنید. ما نمی‌توانیم به کسانی که بیش‌تر به کمک‌های ما نیاز دارند دسترسی داشته باشیم و وظایف خود را انجام دهیم.»

اقتصاد اسرائیل

با ۳۶۰ نیروی ذخیره فراخوانده شده برای خدمت و ۱۶۴ هزار کارگر فلسطینی که از ورود به کشور منع شده‌اند، در واقع بیش از نیم میلیون کارگر از جمعیت فعال ۴ میلیونی کشور، کسر شده و تأثیری شدید بر فعالیت اقتصادی داشته است. بر اساس گزارش بانک مرکزی اسرائیل (BOI)، طی پنج هفته به دلیل کمبود نیروی کار، فعالیت اقتصادی کاهشی معادل ۶ درصد داشته است. به عنوان مثال، کمبود رانندگان کامیون شبکه حمل و نقل داخلی را مختل کرده و کشاورزی به دلیل خروج هزاران کارگر آسیایی صدمه دیده است. بسیاری از ساکنان بدون این که توسط ارتش بسیج شده باشند، شغل خود را از دست داده‌اند، بر اساس اداره مرکزی آمار، تعداد بیکاران ۲۶۴ هزار نفر افزایش یافته است. در مجموع ۷۵۰ هزار اسرائیلی ظرف چند هفته از بازار کار کنار گذاشته شده‌اند.

دانیل آگل، مدیر شرکت RAND، در هفته نامه مهم مالی Barron's در ۲۲ نوامبر ۲۰۲۳، زیان ۴۰۰ میلیارد دلاری را در ده سال آینده پیش‌بینی می‌کند. او می‌نویسد: «این یک تهدید بلندمدت برای اقتصاد کشور است.»

با این وجود، اقتصاد ذخایر ارزی آن بیش از ۱۹۱ میلیارد دلار است و مزاد حساب جاری‌اش (بیش از ۲۰ میلیارد دلار) در عرض چند هفته از بین نخواهد رفت. شیکل، پول ملی، در برابر دلار و یورو به خوبی مقاومت می‌کند، بازارهای مالی بین‌المللی کاملاً قابل دسترسی است و امضای دولت اعتبار دارد و وضعیت مالی کشور نگرانی‌کننده نیست. پس از ۷ اکتبر یک وام ۶ میلیارد دلاری پی‌سر و صدا براساس قراردادی خصوصی به یورو، یورو و دلار با وال استریت منعقد شد، که بخشی از آن را گلدمن ساکس (Goldman Sachs Group Inc) به عهده گرفت. در صورت بروز مشکل در بازارها، بانک مرکزی آمریکا، فدرال رزرو، می‌تواند مستقیماً نقدینگی بانک‌های بزرگ اسرائیل را تأمین کند، همان‌طور که در سال ۲۰۰۸ با موسسات حدود ۱۵ کشور که به دلیل بحران بازارها فلج شده بودند، انجام داد. بانک مرکزی اسرائیل (BOI) نرخ‌های بهره خود را بیش از حد افزایش نداده و بورس تل‌آویو از ۳۱ دسامبر ۲۰۲۲ تنها ۴ درصد کاهش داشته و از ۷ اکتبر، این کاهش در حد کم‌تر از ۱ درصد در هفته بوده است.

در واقع، اسرائیل می‌تواند هزینه‌های مالی جنگ را با منابع خود و کمک‌های آمریکا تأمین کند. یالی روتنبرگ، تکنوکرات ارشد وزارت دارایی گفت: «ما حتی در بدترین سناریوها هم قادر به تأمین مالی دولت هستیم.» شرکت Leader Capital Markets، مشاور اصلی مالی کشور، نیازهای مالی اسرائیل را ۴۸ میلیارد دلار برای سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۴ برآورد کرده است که آمریکا یک سوم آن را در قالب تحویل تجهیزات نظامی تأمین می‌کند. بنابراین هیچ فشار مالی، به‌خصوص در کوتاه‌مدت، نمی‌تواند دولت را مجبور به تغییر سیاست‌اش کند، مانند آنچه به‌عنوان مثال در درگیری بین روسیه و ژاپن در آغاز قرن بیستم روی داد و جنگ به دلیل امتناع بانک‌های فرانسوی و آنگلوساکسون از اعطای اعتبارات بیش‌تر به دو کشور متخاصم، پایان یافت.

بخش فناوری پیشرفته، موتور اقتصاد اسرائیل، بسیار کارآمد است. ۱۴ درصد از مشاغل حول آن به‌وجود آمده‌اند و بیش از نیمی از صادرات به ویژه در بخش خدمات را تأمین می‌کند. بیش از ۵۰۰ شرکت چندملیتی در کشور تأسیس شده و اسرائیل میزبان بیش از صد استارت‌آپ فناوری پیشرفته است. در درازمدت، بخشی از فعالیت‌ها می‌تواند به سمت آسمان‌های امن‌تر منتقل شود، اما فعلاً این‌طور نیست، به‌نظر می‌رسد مهاجرت مغزها که از قبل از جنگ آغاز شده بود مهار و کم و بیش کنترل شده است.

البته سرمایه‌گذاران نگران هستند. عدم اطمینان از آینده که دشمن تجارت است به اوج خود رسیده است. در بخش هیدروکربن، فعالیت‌های میدان تمار (Tamar) که به مدت یک ماه قطع شده بود، از ۹ نوامبر از سر گرفته شده است. اما کشوری که بیش از همه از این امر متضرر گردید مصر بود که گاز اسرائیل را به مصرف‌کنندگان اروپایی می‌فروشد.

پیش از جنگ، کسری بودجه برای سال ۲۰۲۳ توسط نشریه اکونومیست (The Economist Intelligence Unit)، ۴/۶ درصد تولید ناخالص داخلی تخمین زده می‌شد که نرخی نزدیک به کسری بودجه چندین کشور عضو اتحادیه اروپا بود. اما این کسری می‌تواند تا حدود ۱۰ درصد افزایش یابد. هزینه جنگ توسط وزیر دارایی بتسالل اسموتریچ، ۲۷۰ میلیون دلار در هفته تخمین زده می‌شود که شامل هزینه نزدیک به ۴۰۰ هزار سرباز، بمب‌هایی که به‌طور گسترده توسط هواپیماهای نیروی هوایی اسرائیل در غزه رها و اغلب از ایالات متحده یا بریتانیا وارد می‌شود، و کمبودهای متعدد ناشی از کاهش فعالیت و مصرف خانوارهاست. یک جنگ طولانی یا تعمیم آن به تمام یا بخشی از خاورمیانه، این هزینه را افزایش می‌دهد و باعث تنش‌های توری بیش‌تر می‌شود، مگر این که دولت تدابیر ریاضتی (افزایش مالیات، کاهش کمک‌ها و یارانه‌های عمومی و غیره) اتخاذ کند. امری که حتی در زمان صلح نیز به سختی مورد استقبال قرار می‌گیرد.

دولت برعکس تصمیم گرفت یک بودجه اصلاحی ۱۳/۵ میلیارد دلاری برای سال ۲۰۲۳ ارائه دهد که بلافاصله تصویب و کاملاً از طریق استقراض تأمین مالی شد. یکی از اقلام هزینه‌ای که نگرانی خاصی دارد، تعداد اسرائیلی‌هایی است که از مرزهای جنوبی و شمالی کشور تخلیه شده‌اند، جایی که شهرها و روستاها به دستور دولت رها شدند. در حال حاضر حدود ۳۰۰ هزار نفر در هتل‌های بزرگ کشور اقامت دارند که به ویژه در دریای مرده و بندر بزرگ ایلات در دریای سرخ، بدون گردشگر و خالی بوده‌اند. آنها چه مدت در آنجا خواهند ماند؟ در حال حاضر، در جبهه مالی شوک مهار شده است، تقاضا برای اوراق قرضه دولتی و اسناد خزانه در هفته پایانی نوامبر، ۶ برابر بیش‌تر از خواست خزانه داری بود.

نتان یاهو در آغوش بایدن

اعتراض‌ها به جنگ غزه

تانک‌ها و هواپیماهای اسرائیلی بمباران شمال غزه و هم‌چنین خان یونس و رفح در جنوب این منطقه را تشدید کرده‌اند؛ تظاهرات به دعوت یک گروه یهودی که خواستار آتش‌بس هستند، روز پنج‌شنبه ۲۳ آذر ۱۴۰۲، در هشت شهر ایالات آمریکا برگزار شد، خیابان‌ها و پل‌ها در واشنگتن و فیلادلفیا مسدود شد و تابلوهایی که روی آن نوشته شده بود: «بگذارید غزه زنده بماند» و «به نام ما نیست.» به چشم می‌خورد.

روز پنج‌شنبه گذشته، بیش از هزار کارگر، چهار کارخانه که قطعات تسلیحاتی برای اسرائیل تهیه می‌کنند، را در سراسر بریتانیا بلوکه کردند. در حالی که دولت بریتانیا به حمایت از حمله وحشیانه اسرائیل به غزه ادامه می‌دهد، کارگران بیش‌تری می‌گویند: «این به نام ما نیست.»

کارگرانی که زیر پرچم «کارگران برای فلسطین آزاد» گرد آمده‌اند، شامل معلمان، کارکنان بهداشت، کارکنان خدمات مسافرتی، و دیگرانی می‌شوند که در طیف وسیعی از اتحادیه‌های کارگری از جمله اتحادیه‌های Unite؛ GMB، UNISON، اتحادیه آموزش ملی (NEU)، انجمن پزشکی بریتانیا (BMA)، اتحادیه دانشگاه و کالج (UCU)، اتحادیه پخش، سرگرمی، ارتباطات و تئاتر (BECTU)، و اتحادیه کارگران نانوايي، غذا و متحدان (BFAWU) عضویت دارند.

محاصره کارخانه‌ها با هماهنگی کارگران در فرانسه، دانمارک و هلند سازماندهی شده است.

اقدام روز پنج‌شنبه، سومین اقدامی است که توسط «کارگران برای فلسطین آزاد» برگزار شد. در ۲۶ اکتبر، بیش از ۱۵۰ عضو اتحادیه کارگری تحت این پرچم، کارخانه Instro Precision (یکی از زیرمجموعه‌های Elbit Systems - شرکت تخصصی در زمینه طراحی و تولید سیستم‌های نظامی و پروژه‌های نظامی) در کنت را متوقف کردند. در ۱۰ نوامبر، کارگران برای فلسطین آزاد، BAE Systems (یک شرکت بین‌المللی فعال در صنعت دفاع و هوافضا) در روچستر را بلوکه کردند. بیش از چهارصد اتحادیه کارگری در این محاصره شرکت کردند.

انگلیس با وجود اشغال کرانه باختری فلسطین، نوار غزه و بیت‌المقدس شرقی از سال ۱۹۶۷، به فروش تسلیحات به اسرائیل ادامه داده است.

جنی، یکی از اعضای اتحادیه کارگران برای فلسطین آزاد، گفت: «بمب‌های ساخت بریتانیا دوباره بر سر فلسطینی‌ها در سراسر غزه که در تله مرگ زندانی شده‌اند و به آن‌ها دستور تخلیه می‌دهند در حالی که جایی امن برای رفتن ندارند، می‌بارد.»

یکی از مهم‌ترین صادرات تسلیحات بریتانیا به اسرائیل، کمک بریتانیا به هواپیمای جنگی رادارگریز F-35، پیشرفته‌ترین جت جنگنده جهان است که در حال حاضر توسط اسرائیل برای بمباران غزه استفاده می‌شود. F-35 توسط لاکهید مارتین در ایالات متحده ساخته شده است و لاکهید مارتین می‌گوید: «اثر انگشت نبوغ بریتانیایی را می‌توان در ده‌ها قطعه اصلی هواپیما یافت.»

BAE Systems، تولیدکننده پیشرو تسلیحات نظامی در بریتانیا، قطعاتی را برای ۱۳ تا ۱۵ درصد از سفارشات F-35 اسرائیل تولید می‌کند. از ۷ اکتبر تاکنون بیش از ۱۶ هزار (اکنون نزدیک به ۱۸ هزار) فلسطینی در غزه کشته شده‌اند. هم ریشی سوناک و هم کیر استارمر (رهبر حزب کارگر) پس از از سرگیری بمباران‌های شدید در این هفته، هنوز از درخواست برای حمایت از آتش‌بس دائمی خودداری می‌کنند.

مش، دکتری که به نمایندگی از کارکنان بهداشتی در محاصره‌ها شرکت می‌کنند، می‌گوید: «به‌عنوان کارکنان مراقبت‌های بهداشتی، از سوگواری برای مرگ همکاران مان -پرستاران، پزشکان، دندان‌پزشکان، پزشکان، دانشجویان و سایر کارکنان بهداشتی- همراه با تمام فلسطینی‌هایی که توسط دولت اسرائیل قتل‌عام شده‌اند، خسته شده‌ایم. ما اینجا ایستاده‌ایم و شرمند هستیم که سلاح‌های مورد استفاده در پاک‌سازی ملی فلسطین تا حدی در کارخانه‌های ما ساخته شده است.»

«دولت ما فقط می‌تواند نهایتاً از توقف موقت این جنایات دفاع کند. اسرائیل اکنون خشونت خود را از سر گرفته است: تبدیل بیمارستان‌ها به گورستان، با استفاده از تجهیزات تولید شده در همین کارخانه. ما به‌عنوان کارکنان بهداشتی، وظیفه اخلاقی داریم اعتراض

کنیم و تا پایان اشغال آرام نخواهیم نشست. وقتی علت اصلی مشخص است، نمی‌توانیم فقط نگران بیماری باشیم. همان‌طور که سیگار باعث سرطان ریه می‌شود، اشغال فلسطین توسط اسرائیل باعث مرگ و ویرانی بی‌حد و حصر در منطقه می‌شود.»

پیش از ششصد کارگر Eaton Mission Systems (شرکت عظیم و فعال در صنایع هوافضا، دفاع و فضایی) در بورنموث را بلوکه کردند. این شرکت قطعات برای هواپیمای F-35 تولید و صادر می‌کند.

کارگران، هم‌چنین سیستم‌های BAE را در فرودگاه سملسبری در لنکاو مسدود کرده‌اند. بدنه عقب جت‌های جنگنده F-35 در این مجتمع ساخته می‌شود. امسال این شرکت هزارمین بدنه واقعی برای F-35 را تحویل داد.

برایتون و هوو اکشن گروه فعال مدافع فلسطین، کارخانه تسلیحاتی "L3Harris Release & Integrated Solutions Ltd" مستقر در برایتون اند هوو را هدف قرار داده‌اند. این کارخانه F-16 و F-35 های عرضه شده توسط ایالات متحده را که توسط نیروهای دفاعی اسرائیل در بمباران فعلی غزه استفاده می‌شود، تجهیز می‌کند.

BAE Govan، یکی دیگر از شرکت‌های تسلیحاتی بریتانیا توسط کارمندان گلاسکو تعطیل شد. BAE Systems اجزای هواپیمای F-35 و مسلسل‌های Mk 38 Mod 2 را تولید می‌کند.

«کارگران در فلسطین»، ائتلافی از اتحادیه‌های کارگری فلسطین خواستار اقدام کارگران صنایع نظامی و نافرمانی مدنی برای توقف تجارت اسلحه با اسرائیل هستند، «کارگران در فلسطین» در واکنش به محاصره‌ها، بیانیه‌ای صادر کرد و نوشت: «ما به همه کسانی که در جنبش سندیکایی موضع می‌گیرند درود می‌فرستیم. برای مختل کردن جریان تسلیحات به اسرائیل. تعطیلی امروز (پنج‌شنبه) چهار کارخانه در سراسر بریتانیا، همراه با چندین محاصره هم‌زمان در اروپا و امتناع از انجام کارهای معمول، اقدامات مهمی برای همبستگی در مواجهه با بمباران بی‌امان غزه و نسل‌کشی مداوم توسط اسرائیل است.

از آن‌جایی که دولت بریتانیا از درخواست آتش‌بس امتناع و مستقیماً از حمله نظامی اسرائیل حمایت می‌کند، جنبش کارگران به سرعت در حال رشد به وضوح می‌گویند: «این به نام ما نیست.»

چهار کارخانه اسلحه سازی در بریتانیا که برای اسرائیل جت‌های جنگنده تولید می‌کنند، تعطیل شدند.

به گزارش سرویس ترجمه شفقنا، گاردین نوشت: این چهار کارخانه که برای اسرائیلی‌ها سلاح و قطعات مربوط به جت جنگی تولید می‌کنند توسط ۱۰۰۰ اتحادیه کارگری و تحت عنوان «کارگران برای فلسطین آزاد» تعطیل شدند.

این چهار کارخانه عبارتند از «ایتون میشن سیستمز» در بورنموث، «بائث سیستمز» در ساملزبری، کارخانه «ال3هریس» در برایتون و «بائث گون» در گلاسکو که همه قطعات هواپیماهای جنگی رادارگریز F-35 که در حال حاضر توسط اسرائیل برای بمباران غزه استفاده می‌شود را تولید می‌کنند.

اتحادیه‌های کارگری که شامل کارکنان بهداشت، معلمان، کارکنان مهمانداری، دانشگاهیان و هنرمندان می‌شوند، خواستار توقف فروش تسلیحات به اسرائیل و حمایت دولت بریتانیا از آتش‌بس دائمی هستند. این تعطیلی با هماهنگی کارگران در فرانسه، دانمارک و هلند سازماندهی شده است که آن‌ها نیز روز پنج‌شنبه کارخانه‌های اسلحه سازی را مسدود کرده‌اند.

گروه «کارگران فلسطین آزاد» در بیانیه‌ای اعلام کرد: «ما درود می‌فرستیم به همه کسانی که در جنبش اتحادیه‌های کارگری برای برهم زدن جریان تسلیحات به اسرائیل موضع می‌گیرند. تعطیلی امروز چهار کارخانه در سراسر بریتانیا، همراه با چندین تعطیلی هم‌زمان در اروپا، اقدامات مهمی برای همبستگی و امتناع از انجام تجارت معمول در مواجهه با بمباران بی‌امان غزه توسط اسرائیل و نسل‌کشی مداوم است. از آن‌جایی که دولت بریتانیا از درخواست آتش‌بس امتناع می‌ورزد و مستقیماً از حمله نظامی اسرائیل حمایت می‌کند، جنبش کارگران به وضوح می‌گویند «این کشتار به نام ما نیست.»

بلوکه کردن شرکت تسلیحاتی «BAE Systems» توسط فعالان و اتحادیه‌های کارگری برای فلسطین آزاد در ۱۰ نوامبر ۲۰۲۳ در روچستر - بریتانیا

مجله تایم نوشت: در سراسر جهان مردم در حمایت از آتش بس در غزه تظاهرات کردند. روز دوشنبه گذشته در نیویورک، معترضان در مقابل ساختمان نیویورک تایمز تجمع کردند تا به پوشش خبری این روزنامه از درگیری غزه اعتراض کنند و شعار «فلسطین را آزاد کند، از رودخانه تا دریا» سر دادند. فعالان فلسطینی در نیویورک با ملحق شدن به تظاهرات جهانی، به دروغ‌های روزنامه نیویورک تایمز در حمایت از نسل کشی فلسطینی‌ها توسط دولت و ارتش اسرائیل اعتراض کردند. معترضان گفتند در واکنش به درخواست جهانی برای اعتراض گرد هم آمده‌اند. آن‌ها از حضور یک روزنامه‌نگار در غزه که به پوشش جنایات ارتش اسرائیل می‌پردازد به‌عنوان قهرمان یاد کردند. هم‌چنین گفتند که در دوماه گذشته، آمریکا با همدستی دولت اسرائیل، ۲۰ هزار فلسطینی را در غزه به کشتن داده‌اند و مرتکب جنایت شده‌اند. معترضان گفتند: در مقابل ساختمان نیویورک تایمز جمع شده‌اند زیرا این روزنامه فقط شریک جرم نیست، بلکه مسئول است. نیویورک تایمز اخبار توافق برای این نسل‌کشی را تولید می‌کند و ما این‌جا هستیم تا بگوییم این شرم‌آور است. یکی از معترضان گفت ما باید از طریق اتحادیه‌های کارگری، موسسات، محل کار و از طریق خانواده‌های خود، دولت اسرائیل را به چالش بکشیم. در حالی که روزنامه‌نگاران و فلسطینی‌های شجاع در غزه برای بیان حقیقت می‌میرند این حداقل کاری‌ست که می‌توانیم انجام دهیم.

فضای سیاسی ایران نسبت به جنگ اسرائیل در غزه

فضای سیاسی و اجتماعی ایران اما به نحوی است که بسیاری از مخالفان جمهوری اسلامی، در مقابل حملات وحشیانه اسرائیل به غزه سکوت کرده‌اند. یا این که تصور می‌کنند هرگونه حمایت از مردم فلسطین و اعتراض به اسرائیل، به حمایت از حماس و جمهوری اسلامی تعبیر شود. به‌ویژه اپوزیسیون راست یا سلطنت‌طلب، شدیداً پرو اسرائیلی هستند و همواره فلسطینی‌ها را محکوم می‌کنند. فراتر از آن، ابن بخش اپوزیسیون و در راس همه رضا پهلوی، آدرس هم می‌دهند که سر مار در ایران است و با دم آن (یعنی حماس) بازی نکنید و سر مار را بکوبید. یعنی به ایران حمله کنید! بنابراین، این اپوزیسیون راست نه تنها اعتراضی به نسل‌کشی غزه ندارد بلکه خواهان راه‌انداختن چنین جنگ خونینی در ایران هم هست. در حالی که سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی یکی از مهم‌ترین اولویت‌ها مهم جنبش‌های اجتماعی و ایران و اکثریت مردم آزادی‌خواه ایران است. اما این مردم، هرگز نمی‌خواهند آمریکا و اسرائیل و غیره به ایران حمله کنند و وضعیتی مانند عراق، افغانستان، لیبی، یمن و غیره به‌وجود آورند. البته ناگفته نماند برخی تشکل‌های مستقل کارگری، کانون نویسندگان ایران، کانون بازنشستگان و... بر علیه جنگ و نسل‌کشی دولت و ارتش اسرائیل در غزه، بیانیه‌هایی منتشر کرده‌اند اما این‌ها کافی نیست و جا دارد اعتراض‌های خیابانی نیز به‌همراه شعار علیه جمهوری اسلامی سازمان‌دهی و برگزار شود. تاکنون دو میلیون شهروند فلسطینی ساکن اسرائیل، هرگز از حقوق دموکراتیک خود بهره‌مند نشده‌اند و در حال حاضر در وحشت روزمره زندگی سختی می‌گذرانند. شش‌لول‌بندان شهرک‌نشین از حمایت دولت به ویژه وزیر دفاع دولت اسرائیل برخوردار هستند. وزیر دفاع دولت اسرائیل، رسماً آن‌ها را مسلح کرده است. بی‌شک حمله حماس به اسرائیل را باید محکوم کرد اما نباید فراموش کرد که جنگ اسرائیل علیه مردم فلسطین و اشغال‌کشور آن‌ها، نه از حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ حماس، بلکه از هفتاد و پنج سال پیش آغاز شده است.

سخن پایانی

دولت سوپر راست اسرائیل، در طول چند روز، ۳۰۰ هزار نیروی ذخیره را فراخواند. بمباران‌های هوایی و بی‌وقفه غزه را آغاز کرد. ارتش اسرائیل نیروهایش را در نزدیکی نوار غزه مستقر کرد. اوایل صبح روز ۱۳ اکتبر ۲۰۲۳، اسرائیل از سازمان ملل خواست که یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر را از شمال غزه تخلیه کند و ساعاتی بعد اعلامیه‌هایی را با هواپیما در منطقه ریخت که از مردم می‌خواست به سمت جنوب حرکت کنند. البته حمله اسرائیل به غزه بی‌سابقه نبود. حماس و اسرائیل از زمان به قدرت رسیدن حماس در باریکه غزه در سال ۲۰۰۷، بارها با هم درگیر شده‌اند. اما همه این نبردها نسبتاً محدود بودند. اسرائیل در این نبردها معمولاً از طریق حملات هوایی به نیروهای حماس و زیرساخت‌های کلیدی در غزه واکنش نشان می‌داد و حملات زمینی بسیار محدود و پراکنده بود. در طول جنگ بزرگ قبلی که سال ۲۰۱۴ رخ داد، حدود ۶۶ سرباز اسرائیلی، ۶ غیرنظامی اسرائیلی و ۲۰۰۰ فلسطینی کشته شدند، این تلفات در حالی رخ داد که ارتش اسرائیل فقط چند مایل به‌صورت زمینی در باریکه غزه نفوذ کرد. بخش اعظم تلفات فلسطینی غیرنظامیان بودند و یک‌چهارم آن‌ها هم کودکان بودند. برای اسرائیلی‌ها هیچ‌وقت اشغال مجدد این منطقه به‌ویژه تا زمانی که دولت اسرائیل تصور می‌کرد می‌تواند به سادگی حماس را کنترل و مهار کند، ارزش چندانی نداشت.

اما امروز معادلات کاملا تغییر کرده است. عملیات سال ۲۰۱۴ هرچند در آن زمان بسیار گسترده به نظر می‌رسید، اما فقط در واکنش به حملات راکتی حماس بود. حملات آن زمان هرچند تهدیدی برای اسرائیل محسوب می‌شد، اما بسیاری از موشک‌ها توسط سامانه گنبد آهنین ره‌گیری می‌شد و آسیب ناچیزی وارد می‌کرد.

اما حمله اخیر حماس به اسرائیل بسیار مهلک‌تر بود. حالا اسرائیل و در راس همه نتان یاهو نخست وزیر اسرائیل که در سال جاری هر هفته با اعتراض صدها هزار نفری مرددم اسرائیل روبه‌رو بود و معترضین خواهان استفعای دولت او و محاکمه خود نتان یاهو به دلیل اختلاس و فساد بودند یک فرصت طلایی به دست آورده بود که نباید از دست می‌داد.

در نتیجه فوری‌ترین هدف نظامی اسرائیل ظاهرا نابودی نابودی حماس، اما در عمل نابودی زیرساخت‌های غزه و نسل‌کشی مردم این منطقه بود.

اما تصرف غزه هم می‌تواند برای اسرائیل بسیار پرهزینه باشد. نیروهای اسرائیل، عملا مجبور است از حجم آتش بسیار زیادی استفاده کند تا برای رسیدن به اهدافش پیشرفت‌های جدی داشته باشد. در این فرآیند ممکن است تعداد بسیار زیادی از شهروندان کشته شوند. البته وقتی اسرائیل کل منطقه را مجددا اشغال کند باز هم نبرد تمام نخواهد شد. چرا که هیچ شهروند و نهاد یا سازمان فلسطینی وجود ندارد که اسرائیل اداره غزه را به آن واگذار نماید و اعتماد کند. در نتیجه موفقیت عملیات به این معنا خواهد بود که اسرائیل در چشم‌انداز بلندمدت، احتمالا خودش حاکمیت را بر عهده بگیرد. به عبارت دیگر، مقام‌های اسرائیل باید خودشان در حالی که مردم رنج‌کشیده غزه را به‌عنوان دشمن می‌بینند و ممکن است مجبور به مواجهه به شورش و جنگ شهری شوند، بر غزه حاکمیت کنند. دورنمای چنین مقاومتی باعث می‌شود که اشغال مجدد غزه برای سیاست‌گذاران اسرائیلی، مجددا مطرح شود. اکنون به‌نظر می‌رسد بهترین سناریو برای اسرائیل، این است که تا جایی که می‌تواند ضربه‌ای کاری به زیرساخت‌ها و مردم غزه وارد کند و مرز جداکننده غزه با اسرائیل را از بین ببرد و برای مدت طولانی در غزه باقی نماند.

ارتش اسرائیل، به لطف کمک‌های جهانی و سال‌ها عملیات در کرانه باختری، نسبت به بسیاری دیگر از ارتش‌های جهان به خصوص در جنگ شهری توانمند است. اما جنگ شهری حتی برای بهترین ارتش‌ها هم بسیار مشکل است. در شهرها دست‌کم ابتدای کار، مدافعان مزیت تاکتیکی دارند و ارتش اسرائیل تهدیدهای زیادی از سوی تک‌تیراندازها، بمب‌های دست‌ساز، بمب‌گذارهای انتحاری، موشک‌های ضدتانک، نارنجک‌اندازها و پهپادها مواجه خواهند شد. جنگ در فضای باز غزه سربازان را در معرض شلیک مستقیم و غیرمستقیم قرار می‌دهد؛ برای پیشگیری از این وضعیت، سربازان معمولا با استفاده از ایجاد «سوراخ» یا ایجاد حفره‌هایی در دیوارهای خانه‌ها سعی می‌کنند به جای استفاده از خیابان‌ها و فضای باز، از میان دیوارهای خانه‌ها رفت‌وآمد کنند. در واقع این حرکت سربازان اسرائیلی، هم‌چنین حملات هوایی کور، هیچ ساختمان و خانه‌ای را از تعرض و ویرانی در امان نمانده است.

مشکلات اسرائیل در جنگ شهری با توانایی‌های حماس در جنگ تونلی تشدید می‌شود. سازمان حماس در طول سالیان دراز توانسته است با استفاده از تونل‌ها تجهیزات و افراد خود را از غزه به خارج، از خارج به غزه و در میان این شهر جابه‌جا کند. ارتش اسرائیل تاکنون توانسته است بخش‌هایی از زیرساخت‌های تونلی غزه را تخریب کند، اما هرگز موفق نشده است همه آن‌ها را نابود کند. در نتیجه اسرائیل، قصد دارد که با پمپاژ کردن آب از دریا، شبکه تونل‌های درون غزه تخریب کند. این اقدام ارتش اسرائیل، باز هم بر ویرانی‌های نوار غزه می‌افزاید و شهر به یک باتلاق غیرقابل عبور و زندگی تبدیل می‌کند. براساس تجربه می‌توان ارزیابی کرد که نیروهای حماس از تونل‌ها برای پنهان کردن و اعضا و رهبران و غافلگیر کردن نیروهای ارتش اسرائیل استفاده می‌کنند و احتمالا این فرصت را پیدا می‌کنند که از این طریق علیه نیروهای اسرائیلی کمین بگذارند و آن‌ها را اسیر کنند و یا بکشند. به همین دلایل، تاکنون ارتش اسرائیل بسیار حساب شده و با احتیاط حرکت کرده و با توجه به ابعاد جنگ، تلفات کمی داده است.

با وجود همه این‌ها، در غزه نه ارتش منظم و توپ و تانک و هواپیما و دولت وجود دارد و نه مردم با دست خالی توان ایستادگی در مقابل بمباران‌های بی‌وقفه هوایی و دریایی و زمینی ارتش اسرائیل ندارند.

ارتش اسرائیل، حتی ساختمان‌های خبرگزاری‌ها، مرکز درمانی سازمان ملل و اردوگاه‌های آوارگان وابسته به سازمان ملل و سازمان بهداشت جهانی، مدارس و مراکز مذهبی و غیره را شدیداً بمباران می‌کند و با خاک یک‌سان می‌سازد.

به این ترتیب، اسرائیل در حمله به غزه، همه قوانین جهان‌شمول بین‌المللی به ویژه شرایط جنگی را زیر پا گذاشته و با این وجود، دولت‌های غربی و در راس همه دولت آمریکا بدون چون و چرا و با تمام قدرت از اسرائیل حمایت می‌کنند و به همین دلیل، آن‌ها نیز در این نسل‌کشی شریک و دخیل هستند.

در چنین وضعیتی، تنها امید مردم فلسطین به اتحادیه‌های کارگری، جنبش‌های اجتماعی هم‌چون جنبش زنان، جنبش دانشجویی، جنبش محیط زیست، جنبش هم‌جنس‌گرایان، جنبش ضدجنگ، نهادها مدافع کودک، سازمان‌ها و احزاب چپ و کمونیست و آنارشیست، و همه مردم آزاده صلح‌دوست و انسان‌دوست جهان است که در این مدت سه ماهه، این جنبش‌ها، متاسفانه هنوز نتوانسته‌اند تأثیری بر توقف ماشین نسل‌کشی اسرائیل در نوار غزه بگذارند!

شنبه بیست و پنجم آذر ۱۴۰۲ - شانزدهم دسامبر ۲۰۲۳